

Arrest

nr. 315 461 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, de heer X en mevrouw X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Najate EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders, de heer X en mevrouw X, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 juli 2021, dient op 6 februari 2023, bij monde van haar ouders, een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 18 april 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeksters vader een eerste keer gehoord wordt op 14 december 2023 en een tweede keer op 20 maart 2024.

1.3. Op 16 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 28 mei 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, [A.Z.R.A.A.J.], bent geboren op 7 februari 2016 in Bagdad (Centraal-Irak). Jouw ouders [A.Z.A.J.K.] en [A.S.H.H.] (OV. [...]) en jonger broertje [A.Z.M.A.J.] (OV. [...]) zijn ook geboren in Bagdad. Op 7 december 2022 kreeg je nog een zusje, genaamd [Z.]. Zij is geboren in België.

Je ouders verlieten, samen met jou en je broertje, in 2021 Irak en kwamen naar België. Ze dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 14 juli 2021. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in naam van jou en jouw broertje, als vergezellende minderjarigen, ingediend.

Je vader verklaarde Irak verlaten te hebben uit vrees voor vervolging door Iraakse militieën. Hij zou zich politiek uitgelaten hebben tegen hen. Op 10 juni 2022 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in hoofde van jouw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jouw ouders dienden op 6 juli 2022 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De weigeringsbeslissingen genomen door het CGVS werd echter door de RvV op 25 november 2022 bevestigd.

Op 6 februari 2023 dienden jouw ouders in jouw naam en in naam van jouw broertje een verzoek om internationale bescherming in. Gezien jullie beiden te jong waren ten tijde van het persoonlijk onderhoud werd jouw vader gehoord in jullie plaats.

Jouw vader verklaarde vooreerst dat jullie omwille van zijn persoonlijk probleem in Irak ook vervolging vrezen bij een terugkeer naar Irak. Daarnaast verklaarde hij dat jij in tussentijd in België aangerand bent door een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming in het opvangcentrum waar jullie verblijven. Als dit zou uitkomen in Irak dan zou er eerwraak plaatsvinden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legde jouw vader volgende documenten neer: verschillende foto's van jouw lichaam (print), Belgische proces verbaal (kopie), geboorteakte [Z.] (origineel), een afwezigheidsattest van jouw mama omwille van ziekte (origineel) en een USB stick met enkele screenshots op van WhatsApp-gesprekken en enkele voicenotes.

Je raadsheer stuurde vervolgens via mail nog twee documenten van het Openbaar Ministerie door betreffende de rechtszaak naar aanleiding van jouw aanranding.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Hoe dan ook bleken zowel jou als jouw broertje te jong om geïnterviewd te worden waardoor jouw vader in jouw hoofde geïnterviewd is.

Na onderzoek van alle elementen in je administratief dossier dient te worden besloten dat jouw vader in jouw hoofde niet heeft kunnen overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Hij heeft doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, riskeert dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en uit jouw vader zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal dat hij jouw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden als deze die jouw vader aanhaalde ter staving van zijn verzoek van 14 juli 2021 (CGVS2, p. 9), waarvoor het CGVS reeds een

weigeringsbeslissing nam. Deze beslissing werd tevens bevestigd door de RvV waardoor deze nu definitief is. Een kopie van deze beslissing en het arrest werd toegevoegd aan jouw administratief dossier.

Wat betreft het tweede luik van zijn verklaringen, afgelegd in het kader van jouw verzoek, i.c. jij zou zijn aangerand door een Afghaan in het Belgisch opvangcentrum en jullie kunnen hierdoor potentieel slachtoffer worden van eerwraak in Irak bij terugkeer (CGVS1, p. 8), is hij er ook niet in geslaagd te overtuigen en dit omwille van volgende redenen.

Wat de feiten, die zich volgens jouw vader zouden hebben afgespeeld in België, zelf betreffen dient allereerst te worden opgemerkt dat jouw vrees dient te worden beoordeeld ten aanzien van jouw land van nationaliteit, i.c. Irak. De feiten die jij, naar jouw vader stelt, in België zou hebben meegemaakt, zijn dan ook niet relevant voor het beoordelen van jouw vrees ingeval van een terugkeer naar Irak.

Voorts moet worden opgemerkt dat jouw vader ook geenszins heeft weten te overtuigen dat de feiten waarvan jij het slachtoffer zou zijn geweest zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan. Bijgevolg heeft hij evenmin aangetoond dat jij, ingeval van een terugkeer naar Irak, omwille van deze feiten een vrees voor vervolging dient te hebben.

Uit het Belgische proces-verbaal blijkt dat jouw vader in mei 2022 klacht heeft ingediend bij de Belgische politie aangaande hetgeen hij denkt dat er gebeurd is met de Afghaanse man in het centrum. Jijzelf legde hieromtrent geen officiële verklaringen af. De brief van de rechtbank toont aan dat de uitgestelde zitting van september 2023 plaats zou vinden in de Belgische correctionele rechtbank in april 2024, niet meer niet minder. Meer dan het feit dat je papa beroep heeft kunnen doen op de Belgische autoriteiten, dat zijn klacht aanvaard werd en er een zaak aanhangig werd gemaakt, kan er niet afgeleid worden uit deze documenten. Uit de voorgelegde stukken blijkt zelfs niet eens dat de aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, dd. 12 december 2023, werd herhaaldelijk gevraagd naar bijkomende documenten die het incident verder konden duiden en/of staven, echter deze waren niet voorhanden (CGVS1, p. 5; p. 8). Je zou nochtans wel doorverwezen zijn naar een psycholoog, een ziekenhuis bezocht hebben en de Afghaanse man die de feiten zou gepleegd hebben, zou overgeplaatst zijn naar een ander centrum. Als uitleg voor het gebrek aan documenten verklaarde je vader dat de advocaat voor de strafrechtelijke procedure niet dezelfde advocaat betreft als deze van de asielprocedure (CGVS1, p. 6). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, dd. 20 maart 2024, werd er meegedeeld dat de advocaat van de asielprocedure ondertussen vervangen was door de advocaat die ook instond voor de strafrechtelijke procedure (CGVS2, p. 4). Er werd opnieuw gevraagd naar enige vorm van extra bewijs aangaande de feiten die zich zouden afgespeeld hebben. Dit gaande van ziekenhuisattesten tot documenten uitgaande van het centrum, de centrumdirecteur en/of de maatschappelijk assistent, ed. (CGVS2, p. 5). Gezien deze documenten ook tijdens het tweede onderhoud uitbleven werd er aangemaand enige vorm van verdere of bijkomende documenten over te maken naar het CGVS. Het CGVS ontving tot op heden echter geen bijkomen documenten. Ook bleek enige vorm van psychologisch begeleiding naar aanleiding van het incident te ontbreken. Zo zou jouw maatschappelijke assistent ervoor gezorgd hebben dat je naar een psycholoog mocht gaan. Je zou volgens jouw vader een keer geweest zijn en er is toen geconcludeerd dat de psycholoog in kwestie niet bevoegd was voor jouw geval. Aan de verdere opvolging hiervan gaf je vader verder geen gehoor (CGVS2, p. 9). Enig bewijs van dit eerste bezoek en verdere doorverwijzing ontbrak eveneens, dit tot op heden.

Dat jij aldus het slachtoffer zou geweest zijn van aanranding in het opvangcentrum is op geen enkele manier aangetoond.

Hoe dan ook, zoals reeds supra gesteld, dient je vervolgingsvrees ten aanzien van Irak beoordeeld te worden en niet ten aanzien van België. Wat betreft de vervolgingsvrees ten aanzien van Irak die naar voor geschoven werd door jouw papa omwille van hetgeen gebeurd is in België dient voorts opgemerkt te worden dat jouw papa zich op blote beweringen en veronderstellingen stoelt. Wie jij zou moeten vrezen, is bovendien ook geenszins duidelijk. Je vader haalde aan dat niemand op de hoogte is van hetgeen er gebeurd is in België. Jouw tante, de zus van je vader, is een huisarts. Je vader stuurde foto's op van jouw edele delen naar haar en vroeg haar wat ze dacht dat er met jou gebeurd was. Zij zei dat dit enkel uitslag kon zijn of eventueel bewijs van seksuele aanranding. Verder besprak je vader met niemand wat er gebeurd was. Je vader verklaarde wel dat jouw tante jullie hier niet op zou afrekenen omdat zij zelf een vrouw is (CGVS2, p. 6). Dat jouw tante dit in Irak zou hebben doorverteld, haalt jouw vader nergens aan en blijkt ook verder uit niets. Wie jij dan precies zou moeten vrezen en wie wraak zou willen nemen omwille van hetgeen zou gebeurd zijn, is dan ook niet duidelijk. Je vader herhaalde simpelweg dat jullie uit een conservatieve stam komen. Dat 'iemand' van jouw stam jou bij een terugkeer zou wreken is een blote bewering en puur hypothetische

stelling. Dit geldt ook voor de andere Irakezen in het centrum van wie jouw vader denkt dat deze het verhaal zouden kunnen doorvertellen. Je vader verklaarde dat het althans niet uit te sluiten is dat dit **zou** gebeuren (CGVS2, p. 6). Je vader slaagde er niet in dit te staven. Meer zelfs, uit het attest van het Openbaar Ministerie, d.d. 18/9/2023, blijkt dat de feiten zich zouden hebben voorgedaan tussen 27.07.2021 en 16.05.2022. Jouw papa werd in jouw naam gehoord op 14.12.2023 en op 20.03.2024, ruim twee jaar later. Het mag duidelijk zijn dat, indien Irakezen die ten tijde van de feiten in het opvangcentrum aanwezig waren, dit in Irak zouden hebben doorverteld, jouw vader dan tijdens de onderhouden op het CGVS wel degelijk reeds over concrete elementen zou hebben beschikt die de beweemde aangehaalde vrees voor eerwraak zouden kunnen staven. Zulks is geenszins het geval. Het mag ten andere ook duidelijk zijn dat, zelfs al zouden ondertussen 'recent' andere Irakezen in het opvangcentrum zijn aangekomen, jouw vader ook hier niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een eerwraak in jouw hoofde ingeval van een terugkeer omwille van de aangehaalde feiten, temeer daar in alle redelijkheid kan verondersteld worden dat jouw vader deze feiten ten allen tijde zou verborgen houden en niet in het opvangcentrum zou rondbazuinen aan de andere inwoners, in het bijzondere Irakezen.

De vrees in jouw hoofde dient in concreto aangetoond worden, hetgeen met de verklaringen van je papa niet het geval was.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak** –

Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq:**

Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/blijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse 'Coordination Framework'. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op

langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na

grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Ook de documenten die je vader voorlegde in het kader van jouw verzoek kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Het proces verbaal en de data van hoorzitting werden hierboven reeds besproken. De foto's van jou en een foto van, naar jouw vader beweert, een close-up van jouw geslachtsorgaan tonen verder niets aan. Wat de close-up betreft is vooreerst niet eens af te leiden dat deze foto jouw persoon betreft. Dit terzijde, de voorgelegde foto laat geenszins toe te besluiten dat jij, zoals jouw vader beweerde, het slachtoffer was van aanranding door een Afghaanse man in het opvangcentrum tussen 27.07.2021 en 16.05.2022 noch dat jij ingeval van een terugkeer naar Irak risico loopt het slachtoffer te worden van een erewraak. Je vader legde ook één foto neer van je gezicht met een wondje op jouw wang ter hoogte van jouw mond. Je zou uit je bed gevallen zijn in het centrum. Je vader **veronderstelt** dat dit door je angsten en nachtmerries gekomen is (CGVS1, p. 6). Dat dit effectief zo is kan dit beeldmateriaal niet staven. Kan hier overigens nogmaals worden opgemerkt dat, indien jouw vader daadwerkelijk meent dat jouw situatie dermate is en jij kampt met angsten en nachtmerries omwille van hetgeen zou zijn gebeurd, het wel ten eerste mag verbazen dat jouw vader dan na één sessie die jij bij de psycholoog zou hebben gevolgd, besliste deze stop te zetten en geen stappen zette voor een verdere opvolging en begeleiding. De geboorteakte van je zus en het afwezigheidsattest van je mama tonen aan dat je zusje geboren is in België en dat je mama afwezig was op jouw persoonlijk onderhoud omwille van ziekte, deze zaken worden niet betwist.*

Jouw vader legde ook nog een USB stick neer. Gevraagd wat de inhoud was van deze stick verklaarde hij dat jouw mama zou bedreigd zijn door haar familie. Zij zou na haar weigeringsbeslissing namelijk hebben willen terugkeren naar Irak, hetgeen haar broer niet zou toestaan. Jouw maternale oom zou hierop jouw ouders bedreigd hebben (CGVS1, p. 8). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat deze motieven niets te maken hebben met jouw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Irak. Jouw vader verklaarde al van vroeger problemen gehad te hebben met zijn schoonbroer. Je moeder is namelijk door hem een gescheiden vrouw geweest en gevlucht uit Irak. Wat betreft jouw ouders hun asielmotieven werd supra reeds gesteld dat deze reeds beoordeeld en bevestigd zijn door het CGVS en de RvV. Deze motieven zijn in casu voor jou niet relevant. Hoe dan ook blijkt jouw vader zich bovendien te beroepen op blote beweringen en vaagheden. Hij verklaarde dat je oom hem en jouw moeder bedreigde met 'dit en dat' (CGVS1, p. 8). Hij probeerde de dreigementen te staven aan de hand van de USB stick. Op deze USB stick zijn screenshots terug te vinden van WhatsApp-conversaties en enkele voicenotes. Dit kan voorgaande appreciatie echter niet omvormen. Hieruit kan niet afgeleid worden of dit effectief uw maternale oom betreft die jouw ouders aan het bedreigen het is. Uit dit materiaal kan niet afgeleid worden wie aan het praten is en/of berichten stuurde. Het betreffen bovendien berichten van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is.

In hoofde van jouw broer Mousa werd door de Commissaris-generaal eveneens beslist tot de niet ontvankelijkheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 28 juni 2024 de Raad voor de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen.

Verzoekster heeft in de voorliggende zaak geen bezwaar kenbaar gemaakt tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

De Raad gaat evenwel niet in op het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure.

3. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 51/4, 57/6, § 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 13, 15, 17, 18, 19 van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, van de artikelen 4 en 20.5 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betoogt dat zij vreest naar Irak terug te keren omwille van de problemen die zij in België ondervonden heeft, waardoor zij persoonlijke angsten heeft, die rechtvaardigen dat haar verzoek ontvankelijk wordt verklaard. Zij wijst erop dat de dader, die haar verkracht heeft, inmiddels op 16 mei 2024 werd veroordeeld, waardoor er geen twijfel meer kan bestaan over de feiten. Zij wijst erop dat haar vader heeft uitgelegd dat, als de familie van zijn ouders hierachter zou komen, zij zou worden aangevallen omdat verkrachting de eer van de familie schaadt.

Zij vervolgt dat zij sinds de verkrachting zeer kwetsbaar is, maar ook dat zij vreest voor verwestering. Zij legt uit dat zij in België naar school gaat, hier drie jaar heeft gewoond en er reden is om aan te nemen dat zij een verwesterd profiel heeft, wat met de nodige omzichtigheid moet worden overwogen. Zij wijst erop dat de omvang van de mishandeling van vrouwen en jonge westerse meisjes alsook hun psychologische kwetsbaarheid voldoende beoordeeld moeten worden en dat zowel de gebrekkige kennis van het herkomstland als van de talen voldoende in aanmerking genomen moet worden. Daarnaast moet volgens haar ook rekening gehouden worden met de leeftijd en de duur van haar verblijf in België. Zij verwijst naar een arrest van de Raad van 8 september 2022, waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend aan een verwesterde Iraakse verzoeker om internationale bescherming. Volgens haar is haar situatie daaraan gelijk, nu zij heel jong was bij aankomst in België, zij drie jaar in het land verblijft en omdat, ten gevolge van haar verkrachting, de eer van de familie langs moeders- en vaderskant, aangetast is.

Vervolgens gaat zij in op de situatie in Irak, die volgens haar uiterst zorgwekkend blijft. Verwijzend naar een rapport van UNHCR van mei 2021 en van Human Rights Watch van mei 2023 voert zij aan dat er grote moeilijkheden zijn voor mensen die zich opnieuw vestigen in hun herkomstregio in Irak. Amnesty International en Human Rights Watch wijzen er volgens haar op dat de terugkeer van ontheemden naar hun regio van herkomst op talrijke sociaaleconomische problemen stuit, die verband houden met de moeilijkheid om documenten te verkrijgen die nochtans noodzakelijk zijn om gebruik te maken van de basisdiensten. Gezien haar jonge leeftijd is het volgens haar volstrekt ondenkbaar om te eisen dat zij naar Irak vertrekt zonder haar hierbij de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg te verzekeren. Zij verwijst nog naar datgene wat de FOD Buitenlandse zaken op zijn website weergeeft. Zij voegt toe dat de Islamitische Staat nog steeds aanvallen uitvoert op burgers, soldaten en politie en dat de troepen van Daesh nog steeds aanwezig zijn. Er is volgens haar sprake van een onstabiele veiligheidssituatie en van willekeurig geweld. Zij wenst ook nog te wijzen op de zeer moeilijke toegang tot water en herhaalt dat er een gebrek aan toegang is tot de gezondheidszorg. Bovendien is er volgens haar een risico op genitale verminking, nu het in Irak nog steeds bestaat.

4. Nieuwe stukken

4.1. Verzoekster somt in de inventaris der stukken bij haar verzoekschrift in stukken 3 t.e.m. 17 rapporten en artikels op waarvan zij telkens de weblinks vermeldt. Zij voegt volgend nieuw stuk:

- vonnis van de strafrechtbank 16.05.2024.

4.2. De commissaris-generaal maakt op 23 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan volgende nieuwe stukken waarvan zij de weblinks vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 ;
- EUAA *Country Guidance Note : Iraq* van juni 2022 ;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update)
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

4.3. Op 26 september 2024 maakt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- kopie van de beslissing van de strafrechter.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Dit neemt niet weg dat de met het onderzoek belaste instanties voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dienen samen te werken. Concreet houdt deze samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, het aan de met het onderzoek belaste instanties is om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Dit geldt te meer daar deze instanties mogelijkerwijze gemakkelijker toegang hebben tot bepaalde soorten documenten

dan de verzoeker; daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling

6.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling, dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn (EASO *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

6.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en komt daartoe op grond van volgende vaststellingen:

- (i) het verzoek om internationale bescherming berust deels op dezelfde gronden als degene die haar vader heeft aangehaald en in het kader waarvan reeds een weigeringsbeslissing werd genomen door het CGVS, die werd bevestigd door de Raad waardoor deze beslissing definitief is;
- (ii) Omtrent de feiten die verzoekster heeft meegemaakt in België wordt vastgesteld dat (a) ze niet relevant zijn voor het beoordelen van een vrees in geval van terugkeer naar Irak; (b) het niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, en (c) de vervolgingsvrees ten aanzien van Irak, omwille van hetgeen in België is gebeurd, op blote beweringen en veronderstellingen is gestoeld;
- (iii) In Bagdad is actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet;
- (iv) De problemen tussen de moeder van verzoekster en haar broer hebben niets te maken met verzoeksters vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Irak.

6.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters ouders een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend op 14 juli 2021. Zowel de commissaris-generaal, bij beslissing van 9 juni 2022 als de Raad, bij arrest nr. 280 829 van 25 november 2022, weigerden haar ouders de toekenning van de vluchtelingenstatus alsook van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien haar vader niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door zijn deelname aan betogingen tegen de overheid bedreigd werd en een gegronde vrees koestert. Voormeld arrest van de Raad maakt deel uit van het administratief dossier.

6.4. *In casu* ligt een verzoek om internationale bescherming vooruitgaande van een minderjarige verzoekster. De kernvraag is derhalve of de door haar ingeroepen elementen niet alleen eigen feiten uitmaken, maar ook of ze van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

6.4.1. Waar verzoekster in essentie opwerpt dat geen rekening gehouden werd met haar kwetsbaarheid omwille van de feiten die zij heeft meegemaakt in België en evenmin met de mate waarin zij verwesterd is, dient te worden vastgesteld wat volgt.

6.4.1.1. In de bestreden beslissing wordt geargumenteerde dat er geen bewijs voorligt dat de feiten, waarvan verzoeksters vader melding heeft gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud, namelijk dat zij het slachtoffer is geweest van aanranding en seksuele handelingen, bewezen zijn.

Bij haar verzoekschrift brengt verzoekster een vonnis bij van 16 mei 2024, uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Luik. Hieruit blijkt dat de heer K.M. inmiddels veroordeeld werd voor de hem ten laste gelegde feiten, zijnde het hebben verricht van seksuele handelingen ten aanzien van een persoon die daarmee niet heeft ingestemd of een seksuele handeling heeft doen verrichten door een persoon die daarmee niet heeft ingestemd, ten nadele van een minderjarige beneden de leeftijd van zestien jaar voor wat betreft de periode van 27 juli 2021 tot 16 mei 2022.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing, zijnde *“dat jij aldus het slachtoffer zou geweest zijn van aanranding in het opvangcentrum is op geen enkele manier aangetoond”*, kan logischerwijze, gelet op het tussengekomen vonnis, niet overeind blijven.

Het enige motief in de bestreden beslissing dat nog zou kunnen standhouden en waarop de commissaris-generaal zich dan ook beroept in haar verweernota, betreft de stelling dat verzoeksters vader niet heeft weten te overtuigen van een bestaan van eerwraak in hoofde van zijn dochter in geval van een terugkeer omwille van de aangehaalde feiten, nu in alle redelijkheid verondersteld kan worden dat haar vader deze feiten ten allen tijde zou verborgen houden en het niet duidelijk is wie verzoekster bij terugkeer zou moeten vrezen en wie waak zou willen nemen omwille van hetgeen gebeurd zou zijn.

De Raad acht voormeld motief echter niet voldoende om de bestreden beslissing staande te houden. Er anders over oordelen zou betekenen dat de commissaris-generaal wordt vrijgesteld van het voeren van een gedegen en zorgvuldig onderzoek naar de specifieke omstandigheden die verzoeksters situatie kenmerken, het belang van het kind indachtig. Immers, wanneer de persoon die om internationale bescherming verzoekt minderjarig is, zoals *in casu*, moet de commissaris-generaal in het kader van een individuele beoordeling van diens verzoek om internationale bescherming noodzakelijkerwijs rekening houden met het hoger belang van deze minderjarige. De commissaris-generaal kan niet beslissen over een verzoek om internationale bescherming ingediend door een minderjarige, zonder het hoger belang van deze minderjarige in het kader van een individuele beoordeling concreet te hebben vastgesteld. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de commissaris-generaal haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding, inclusief het hoger belang van het betrokken kind.

Gelet op het tussengekomen vonnis op grond waarvan de feiten waarmee verzoekster als zeer jong kind geconfronteerd werd, niet ter discussie staan, dient rekening te worden gehouden met haar kwetsbaarheid als zeer jong minderjarig meisje. Door het neerleggen van een verweernota waarin benadrukt wordt dat het

tussengekomen vonnis geen afbreuk doet aan de motieven in de bestreden beslissing, wordt niet voldoende rekening gehouden met de zwaarwichtigheid van verzoeksters eigen feiten en meer bepaald met de impact ervan op haar bijzondere kwetsbaarheid als minderjarige. Dit betreffen elementen die wel degelijk in overweging moeten worden genomen bij de beoordeling van haar beschermingsverzoek. Uit de motieven van de bestreden beslissing kan dit alles niet blijken.

Dat verzoekster zich in een zeer kwetsbare positie bevindt staat vast. De vraag stelt zich ook in welke mate deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt alleszins niet dat hiermee rekening gehouden werd. Ook in dit verband dringt zich een zorgvuldig onderzoek op.

Bovendien moet voor de beoordeling van een toekomstige vrees voor vervolging, omwille van de door verzoekster, tijdens haar verblijf sedert februari 11 juli 2021 alhier, genoten vrijheden en rechten, worden gewezen op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*. Er kan immers geen abstractie worden gemaakt van de duur van het verblijf van verzoekster in België, namelijk sedert 11 juli 2021, zijnde drie onafgebroken jaren. Evenmin kan abstractie worden gemaakt van haar zeer jonge leeftijd en het gegeven dat zij al op vijfjarige leeftijd Irak verlaten heeft en inmiddels acht jaar oud is en in België school loopt. In de bestreden beslissing wordt overigens louter verwezen naar de *Country Guidance Iraq* juni 2022 terwijl deze met betrekking tot de vervolging van meisjes en vrouwen wat volgt stelt: *“The position of women and girls in Iraq is characterised by deeply engrained attitudes, strong cultural beliefs and societal structures that reinforce discrimination; gender-based human rights violations are common”* vrije vertaling: *“de positie van vrouwen en meisjes in Irak wordt gekenmerkt door diepgewortelde attitudes, sterke culturele overtuigingen en maatschappelijke structuren die discriminatie versterken; gender gebaseerde mensenrechtenschendingen komen veel voor”*. Ieder concreet individueel onderzoek, rekening houdend met verzoeksters leeftijd, haar langdurige verblijf in België en haar kwetsbaarheid omwille van de ernstige feiten waarmee zij in België werd geconfronteerd, ontbreekt. In de verweernota's wordt dit evenmin rechtgezet waar de commissaris-generaal zich er simpelweg toe beperkt te stellen dat verzoekster zich met betrekking tot de verwestering zou beperken tot haar loutere verblijf in België en haar scholing.

6.4.2. Een toekomstgerichte beoordeling van verzoeksters' vervolgingsvrees rekening houdend met haar kwetsbaar profiel omwille van de niet betwiste zware feiten waarvan zij het slachtoffer is, haar langdurig verblijf in België en zeer jonge leeftijd alsook het voormelde arrest van het Hof van Justitie indachtig, dringt zich *in casu* op.

6.5. Gelet op het voorgaande, wordt geoordeeld dat de minderjarige verzoekster wel degelijk eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op haar individuele situatie en die een apart verzoek rechtvaardigen. Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij stelt dat haar beschermingsverzoek niet voldoende zorgvuldig werd onderzocht, het hoger belang van het kind indachtig.

6.6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

6.7. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in de verzoekschriften aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 mei 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO